

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

- zorganizowanie skoordynowanego kształcenia ustawicznego dla krajowych rzeczników praw obywatelskich, organów policji i przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości, właściwych władz krajowych i organów nadzoru,
 - utworzenie sieci właściwych służb instancji lokalnych i regionalnych, organizacji młodzieżowych oraz wspólnoty szkolnej;
37. zaleca Komisji, aby w ramach prac wstępnych nad europejskim obserwatorium przestępczości nieletnich i powiązaniem z nim programem ramowym, bezzwłocznie zaproponowała następujące środki mające na celu promowanie i rozpowszechnianie doświadczeń i wiedzy specjalistycznej:
- wspólne badanie i rozpowszechnienie wyników działań podjętych w ramach polityk krajowych,
 - organizowanie konferencji i forów z udziałem ekspertów krajowych,
 - propagowanie komunikacji i wymiany informacji pomiędzy właściwymi władzami i organami wspólnotowymi za pośrednictwem Internetu oraz utworzenie strony internetowej poświęconej tym zagadnieniom,
 - utworzenie międzynarodowego ośrodka doskonałości;

*
* *

38. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz Komitetowi Regionów.

P6_TA(2007)0284

Strategia na rzecz zewnętrznego wymiaru przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości: strategia na rzecz zewnętrznego wymiaru, plan działania wdrażający program haski (2006/2111(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i 6 oraz tytuł VI Traktatu o Unii Europejskiej, a także tytuł VI Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, dotyczące umacniania Unii Europejskiej jako przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (PWBiS),
- uwzględniając konkluzje Prezydencji oraz cele ustanowione na kolejnych posiedzeniach Rady Europejskiej od 1999 r. w obszarze zewnętrznego wymiaru PWBiS, wraz z posiedzeniem Rady Europejskiej, które odbyło się w dniach 14-15 grudnia 2006 r.,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący decyzji ramowej Rady w sprawie współpracy w dziedzinie niektórych praw proceduralnych w postępowaniu karnym w Unii Europejskiej (COM(2004)0328),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (COM(2005)0475),
- uwzględniając komunikat Komisji na temat strategii zewnętrznego wymiaru przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (COM(2005)0491) oraz sprawozdanie Komisji z postępów w realizacji tej strategii (SEC(2006)1498),

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

- uwzględniając strategię Rady dotyczącą zewnętrznego wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych: wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość na świecie, przyjętą dnia 1 grudnia 2005 r., oraz sprawozdanie Rady w sprawie realizacji tej strategii za rok 2006, zatwierdzone na 2768. posiedzeniu Rady ds. wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych (WSiSW), które odbyło się w dniach 4-5 grudnia 2006 r.,
- uwzględniając program prac obejmujący kilka prezydencji dotyczący stosunków zewnętrznych w zakresie WSiSW (5003/1/7), przyjęty w dniu 23 stycznia 2007 r., a także dokument Rady dotyczący działań w sprawie poprawy współpracy w zakresie przestępczości zorganizowanej, korupcji, nielegalnej imigracji i zwalczania terroryzmu między Unią Europejską a Bałkanami Zachodnimi (9360/06), dokument dotyczący działań w sprawie zwiększenia wsparcia Unii dla zwalczania produkcji narkotyków w Afganistanie i przemytu z tego kraju, włączając w to szlaki tranzytowe (9305/06), oba przyjęte na posiedzeniu Rady ds. WSiSW, które odbyło się w dniach 1-2 czerwca 2006 r., oraz dokument dotyczący działań w sprawie budowania z Rosją wspólnego obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (15534/06), przyjęty w dniu 11 listopada 2006 r.,
- uwzględniając poprzednie debaty roczne na temat PWBis i rezolucje dotyczące jej zewnętrznego wymiaru (terroryzm, CIA, ochrona danych, migracje, przemyt ludzi, zwalczanie narkotyków, pranie brudnych pieniędzy),
- uwzględniając zalecenie z dnia 14 października 2004 r. dla Rady i Rady Europejskiej w sprawie umacniania PWBis⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0223/2007),
 - A. mając na uwadze, że zewnętrzny wymiar PWBis rozrasta się, ponieważ wewnętrzny obszar wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości stopniowo nabiera kształtów pod presją coraz bardziej współzależnego świata i nieodłącznie międzynarodowego charakteru takich zagrożeń, jak terroryzm, przestępczość zorganizowana, i takich wyzwań, jak przepływy migracyjne; mając także na uwadze, że rozprzestrzenianie wartości leżących u podstaw przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości jest niezbędne dla zapewnienia przestrzegania rządów prawa, praw podstawowych, bezpieczeństwa i stabilności w samej UE,
 - B. mając na uwadze, że przyjmując i realizując spójną strategię zewnętrznego wymiaru PWBis Unia Europejska zwiększa swoją wiarygodność i znaczenie w świecie; mając ponadto na uwadze, że strategię Rady można zrealizować wyłącznie w ścisłej współpracy z krajami trzecimi, w tym także z sojusznikami takimi jak Stany Zjednoczone, i organizacjami międzynarodowymi,
 - C. mając na uwadze, że strategia ta stanowi ważny krok w kierunku ustanowienia wewnętrznej PWBis poprzez stworzenie bezpiecznego środowiska zewnętrznego, a także rozwijanie stosunków zewnętrznych UE za pomocą działania na rzecz rządów prawa, wartości demokratycznych, poszanowania praw człowieka i solidnych instytucji,
 - D. mając na uwadze, że wzmocnienie prawdziwej równowagi pomiędzy bezpieczeństwem a sprawiedliwością powinno znaleźć swój wyraz na etapie przygotowywania i wprowadzania w życie wszystkich różnego rodzaju polityk prowadzonych w celu powstania prawdziwie zrównoważonego obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości,
 - E. mając na uwadze, że na przeszkodzie spójności politycznej i skuteczności działań zewnętrznych Unii stoją obecnie:
- złożoność wewnętrznej struktury instytucjonalnej, w której decyzje co do porozumień i programów zewnętrznych podejmuje się zgodnie z procedurami przewidzianymi dla pierwszego, drugiego i trzeciego filaru,

⁽¹⁾ Dz.U. C 166 E z 7.7.2005, str. 58.

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

- niewystarczające zaangażowanie Parlamentu Europejskiego, pomimo obowiązku Rady i Komisji konsultowania się z Parlamentem i informowania go,
 - podział kompetencji między Wspólnotę i 27 państw członkowskich,
- F. mając na uwadze, że Unia dysponuje wieloma narzędziami politycznymi, dzięki którym może przyczynić się do realizacji strategii dotyczącej zewnętrznego wymiaru PWBIS; takimi narzędziami są umowy dwustronne (umowy o stowarzyszeniu, umowy o partnerstwie i współpracy, umowy o stabilizacji i stowarzyszeniu), procesy rozszerzenia Unii i procesy poprzedzające rozszerzenie, plany działania Europejskiej Polityki Sąsiedztwa (EPS), współpraca regionalna, umowy indywidualne (ze Stanami Zjednoczonymi, Japonią, Chinami itd.), współpraca operacyjna, polityka rozwojowa i pomoc zewnętrzna,

przedkłada pod rozprawę Radzie i Komisji następujące zalecenia:

Zwiększanie kontroli demokratycznej w zewnętrznym wymiarze PWBIS

1. nalega na Radę Europejską, aby postąpiła zgodnie z obecnymi i poprzednimi zaleceniami Parlamentu dotyczącymi zewnętrznej strategii UE w zakresie PWBIS; przypomina, że Parlament ma do odegrania zasadniczą rolę we wzmacnianiu kontroli nad działaniami zewnętrznymi Unii;
2. nalega na Prezydencję Rady i na Komisję, aby
 - przeprowadzały konsultacje z Parlamentem co do każdej umowy międzynarodowej zawieranej na podstawie art. 24 i 38 traktatu o UE, jeżeli umowa taka miałaby wpływ na podstawowe prawa obywateli Europy i na główne aspekty współpracy sądowej i policyjnej z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi,
 - regularnie informowały Parlament o negocjacjach umów dotyczących przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości i upewniały się, że opinie Parlamentu zostały należycie rozważone, co przewiduje art. 39 i 21 traktatu o UE i art. 300 traktatu o WE;
3. nalega na Radę, aby uruchomiła klauzulę przejściową zawartą w art. 42 traktatu o UE, równocześnie z postępiami procesu konstytucyjnego, co doprowadziłoby do objęcia ramami wspólnotowymi przepisów dotyczących współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, co będzie skutkowało większą efektywnością, przejrzystością, odpowiedzialnością, a także kontrolą demokratyczną i sądową; w związku z tym nalega na Komisję, aby do października 2007 r. przedłożyła Radzie formalny wniosek w sprawie decyzji uruchamiającej art. 42 traktatu o UE; uważa, że wejście w życie Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy mogłoby zwiększyć spójność wewnętrzną, szczególnie poprzez utworzenie urzędu ministra spraw zagranicznych oraz zewnętrznych służb dyplomatycznych;
4. wzywa Radę do przyspieszenia przyjęcia zwłaszcza decyzji ramowych w sprawie przechowywania, wykorzystywania i wymiany informacji odnoszących się do wyroków skazujących za przestępstwa karne oraz do kodyfikacji praw proceduralnych w postępowaniu karnym w Unii Europejskiej, takich jak wyżej wymieniony wniosek Komisji (COM(2004)0328);

Co do głównych celów strategii Rady

5. z zadowoleniem przyjmuje zasady ustanowione w strategii Rady, w szczególności potrzebę partnerstwa z krajami trzecimi w celu zmierzenia się ze wspólnymi problemami i osiągnięcia wspólnych celów politycznych; podkreśla potrzebę koordynowania szerokiej gamy narzędzi, którymi dysponuje Unia Europejska, tak aby osiągnąć adekwatny i spójny skutek; ponadto podkreśla potrzebę koordynowania działań państw członkowskich i Komisji w celu zapewnienia wzajemnego uzupełniania się działań i uniknięcia ich dublowania; mając na względzie wagę, jaką UE i jej państwa członkowskie przywiązują do budowy PWBIS, uważa, że ścisła współpraca państw trzecich w tych dziedzinach pozytywnie wpłynęłaby na ich stosunki z UE;
6. podkreśla konieczność wykorzystania instrumentów i stosunków wynikających z umów zawartych przez UE z krajami trzecimi jako zachęty do przyjmowania i wdrażania przez te kraje odpowiednich międzynarodowych standardów i zobowiązań w dziedzinie WSISW;

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

7. przypomina potrzebę racjonalizacji funkcjonowania instytucji Wspólnoty i wykorzystywania istniejących narzędzi, a także koordynowania działań podejmowanych przez państwa członkowskie i działań na szczeblu unijnym, tak aby zapewnić spójną i skuteczną reakcję w stosunkach UE z państwami trzecimi i aby zapobiec pokrywaniu się działań; podkreśla, że konieczne jest, aby wymiar zewnętrzny i wymiar wewnętrzny przestrzeni PWBIS rozwijały się w sposób zrównoważony;
8. podkreśla potrzebę, aby Parlament Europejski poprawił spójność działań zewnętrznych, angażujących wiele podmiotów; w związku z tym wzywa do usprawnienia działań mających związek z prawami człowieka, rządami demokratycznymi i rządami prawa w państwach trzecich oraz w zewnętrznym wymiarze bezpieczeństwa;
9. wzywa Radę, aby nadal wyjaśniała swoje polityczne wybory w zakresie zewnętrznego wymiaru PWBIS oraz aby zapewniła koordynację między geograficznymi grupami roboczymi Rady i grupami zajmującymi się zagadnieniami sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa;
10. zauważa, że konieczne jest usprawnienie koordynacji między filarami i unikanie pokrywania się różnych narzędzi należących do PWBIS, europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO), wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) oraz Wspólnoty; podkreśla, że skuteczność takiej koordynacji powinna podlegać stałemu nadzorowi ze strony Parlamentu; z zadowoleniem przyjmuje kroki podjęte na rzecz większej spójności zintegrowanej współpracy cywilno-wojskowej w ramach europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony, szczególnie w dziedzinie zarządzania kryzysowego;
11. podkreśla, że w procesie planowania operacji EPBiO należy uwzględniać różne środki towarzyszące lub następcze przewidziane przez instrumenty wspólnotowe w dziedzinie rządów prawa, nielegalnego handlu bronią i narkotykami, handlu kobietami i dziećmi, zapobiegania terroryzmowi i przestępczości zorganizowanej oraz ich zwalczania, jak również przywracania stabilizacji po konfliktach, szczególnie jeżeli chodzi o instrument na rzecz stabilności i europejski instrument sąsiedztwa i partnerstwa;
12. wyraża przekonanie, że nadszedł czas na przełamanie przeszkód politycznych utrudniających rozwój pogłębionej współpracy transatlantyckiej w zakresie szerszego wymiaru wolności i bezpieczeństwa, w oparciu o poszanowanie praw podstawowych, na przykład w dziedzinie walki z nielegalnym handlem narkotykami, przestępczością zorganizowaną i terroryzmem, szczególnie w perspektywie planowanych operacji cywilnych EPBiO w Kosowie i Afganistanie, oraz w dziedzinie praw kobiet oraz wymiany i ochrony danych osobowych; przypomina w związku z tym apele Parlamentu wzywające do zamknięcia nielegalnego więzienia w Guantánamo i podkreślające fakt, że samo istnienie tego ośrodka jest negatywnym sygnałem co do sposobów zwalczania terroryzmu;
13. wzywa do wspierania przez państwa członkowskie — wspólnie oraz na każdym odpowiednim dwustronnym i międzynarodowym forum — dyplomatycznego i pokojowego rozwiązania istniejących na świecie konfliktów, unikając jednocześnie przyjmowania lub robienia wrażenia przyjmowania przez Europę podwójnej moralności w stosunku do jej polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i w zakresie praw człowieka;
14. wzywa do lepszej koordynacji pomiędzy Unią Europejską a organizacjami międzynarodowymi, zwłaszcza Radą Europy i Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, oraz podkreśla konieczność zintensyfikowania regionalnego dialogu i współpracy w dziedzinie sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa;
15. wzywa Komisję do podjęcia wzmoczonych wysiłków na rzecz wspierania współpracy regionalnej w sprawach dotyczących wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości przez działające obecnie organy, jak Unia Afrykańska, oraz poprzez udzielenie wsparcia nowym inicjatywom podejmowanym na obszarach, gdzie współpraca regionalna jest słabo rozwinięta, jak Bliski Wschód i Europa Wschodnia;
16. wzywa Komisję do stałego monitorowania realizacji strategii pod kątem celów i priorytetów określonych w strategii oraz do składania sprawozdania w tej sprawie co 18 miesięcy; wzywa Komisję do regularnej oceny skuteczności wykorzystania funduszy w obszarach objętych strategią; wzywa Radę do regularnego prowadzenia przeglądów postępów i priorytetów z tego względu, że gwałtownie rozwija się zewnętrzny wymiar przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości;

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

Zwiększenie bezpieczeństwa i praw człowieka

17. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do:
- promowania demokratycznych standardów, praw człowieka, swobód politycznych i solidnych instytucji jako niezbędnego wymiaru stosunków pomiędzy UE a państwami trzecimi; podkreśla, że w kontekście ogólnego celu zewnętrznego wymiaru PWBIS ma to kluczowe znaczenie,
 - utrzymania europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności jako podstawy wszelkich negocjacji i porozumień prowadzonych i zawieranych pomiędzy UE i jej państwami członkowskimi a państwami trzecimi,
 - obejmowania dialogiem prowadzonym z państwami trzecimi w sprawie PWBIS dowodów pochodzących z międzynarodowych organizacji ochrony praw człowieka oraz orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka,
 - zagwarantowania, że prawa podstawowe stanowią nieodłączną część wszystkich instrumentów, programów lub środków operacyjnych dotyczących zwalczania terroryzmu, przestępczości zorganizowanej oraz zarządzania migracją, azylem i granicami,
 - ujęcia klauzuli praw człowieka w porozumieniach z państwami trzecimi oraz do oceny skuteczności wspomnianych klauzul praw człowieka oraz innych klauzul związanych z przestrzenią wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości,
 - dołączania w każdym dokumencie dotyczącym działań rozdziału poświęconego sytuacji w zakresie praw człowieka w danym państwie trzecim; uważa, że Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej powinna pomagać instytucjom UE w ocenie porozumień zawieranych przez UE pod kątem zgodności z prawami człowieka;
18. zaleca Komisji, państwom członkowskim i Radzie rozważenie możliwości uzupełnienia działań finansowanych w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości z krajami trzecimi i regionami poprzez przewidzenie konkretnych środków na finansowanie projektów związanych z ochroną i przestrzeganiem praw człowieka;
19. wyraża zaniepokojenie brakiem zaangażowania w kwestię spełniania praw podstawowych, widocznym w niektórych państwach trzecich, z którymi UE łączy bliskie więzy, szczególnie w państwach będących beneficjentami polityki sąsiedztwa oraz w Federacji Rosyjskiej, gdzie naruszana jest zwłaszcza wolność prasy i swoboda wypowiedzi, i wzywa do nasilenia dialogu w tej sprawie z rzeszonymi państwami;
20. wyraża też zaniepokojenie jakością spełniania standardów praw człowieka w samej Unii Europejskiej, zważywszy na niedawny przykład prowadzonego przez CIA programu wydawania w trybie nadzwyczajnym oraz na wszystkie budzące wątpliwości praktyki podejmowane przez niektóre państwa członkowskie;
21. wzywa UE i państwa członkowskie do pełnego poszanowania zasady nieprzeprowadzania ekstradycji do państw, w których wydane osoby byłyby torturowane i/lub podlegałyby karze śmierci; wzywa Radę i Komisję, aby dołożyły wszelkich starań, aby w krajach, z którymi utrzymuje ona ścisłe stosunki, zaprzestano tych praktyk, i zapewniły, że wszystkie osoby mają prawo do sprawiedliwego procesu;
22. wyraża głębokie zaniepokojenie niewystarczającym zabezpieczeniem prawnym obywateli UE w sytuacjach, w których dane osobowe tych obywateli są udostępniane państwom trzecim, zwłaszcza w związku z danymi o pasażerach (PNR), SWIFT oraz zbieraniem danych telekomunikacyjnych przez FBI; ponownie zwraca się do Komisji z prośbą o przeprowadzenie dochodzenia w sprawie rodzajów danych osobowych obywateli Unii, do których państwa trzecie w ramach ich własnych jurysdykcji mają wgląd i które są przez nie wykorzystywane; podkreśla, że dzielenie się danymi musi odbywać się w oparciu o właściwe podstawy prawne, powiązane z jasnymi zasadami i warunkami, oraz zgodnie z prawodawstwem Wspólnoty w dziedzinie odpowiedniej ochrony prywatności i swobód obywatelskich; podkreśla, że dzielenie się danymi ze Stanami Zjednoczonymi musi odbywać się w odpowiednim kontekście prawnym współpracy transatlantyckiej i w oparciu o porozumienia UE-USA, natomiast umowy dwustronne są niedopuszczalne;
23. ubolewa nad brakiem demokratycznej kontroli w stosunkach UE-USA wypracowanych w ramach grupy kontaktowej wysokiego szczebla, złożonej z przedstawicieli Komisji i Rady, a ze strony amerykańskiej z rządowych przedstawicieli Departamentu Sprawiedliwości i Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, i wykluczającej z tego dialogu Parlament Europejski, parlamenty krajowe oraz Kongres Stanów Zjednoczonych;
24. zaleca ustanowienie wspólnej polityki ochrony danych obejmującej zarówno pierwszy, jak i trzeci filar; przypomina, że rozbieżności istniejące pomiędzy filarami oddziałują nie tylko na prawo obywateli do

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

ochrony ich danych osobowych, ale też na skuteczność egzekwowania prawa i wzajemne zaufanie między państwami członkowskimi; w tym celu wzywa Radę do jak najszybszego przyjęcia wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych (COM(2005)0475);

Zapewnić obywatelom Unii wysoki poziom bezpieczeństwa w obliczu terroryzmu i przestępczości zorganizowanej

25. uważa, że unijna polityka przeciwdziałania terroryzmowi powinna być całkowicie zgodna z zasadami demokratycznej prawomocności, proporcjonalności, skuteczności i poszanowania praw człowieka, odpowiednio do wniosków wynikających z ww. rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie zbadania sprawy rzekomego wykorzystania krajów europejskich przez CIA do transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów⁽¹⁾;

26. zachęca Komisję i Radę do wprowadzenia w życie — w ramach zwalczania międzynarodowego terroryzmu — wniosków, do jakich doszła komisja tymczasowa do zbadania sprawy rzekomego wykorzystania krajów europejskich przez CIA do transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów i które zostały przyjęte przez Parlament dnia 14 lutego 2007 r.; zaleca zwłaszcza wszystkim instytucjom Wspólnoty dbanie o to, aby przepisy państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa w żaden sposób nie naruszały obowiązku przestrzegania praw podstawowych każdej poszczególniej jednostki, nawet jeżeli jest ona podejrzana o przestępstwo terrorystyczne;

27. wzywa instytucje Wspólnoty i państwa członkowskie do podjęcia wszelkich możliwych środków ograniczających współpracę z państwami trzecimi, które chronią lub finansują organizacje terrorystyczne; podkreśla też, że poprawa stosunków z UE jest uzależniona od uprzedniego całkowitego odrzucenia terroryzmu przez dane państwo; wzywa państwa, które jeszcze tego nie uczyniły, do podpisania lub ratyfikowania wszystkich konwencji ONZ w sprawie terroryzmu;

28. zwraca uwagę na wieloaspektowy charakter reakcji, którymi dysponuje UE w działaniach zewnętrznych mających na celu zwalczanie terroryzmu, i podkreśla potrzebę spójnego wykorzystania wszystkich dostępnych środków; wzywa państwa członkowskie do dalszych działań zmierzających do wypracowania wspólnej dla ONZ definicji terroryzmu;

29. przypomina o potrzebie oceniania skuteczności międzynarodowych inicjatyw w zakresie działań przeciwdziałających terroryzmowi (takich jak prowadzony obecnie przegląd amerykańskiego Patriot Act); podkreśla znaczenie prowadzenia przez Wspólnotę odpowiedniej polityki w zakresie terroryzmu, ponieważ skuteczność środków przeciwdziałających terroryzmowi zwiększy się tylko wtedy, gdy w trakcie prowadzonych z państwami trzecimi negocjacji w sprawie tych środków UE będzie mówiła jednym głosem;

30. przypomina o konieczności poprawy współpracy ze wszystkimi przodującymi w regionach państwami w dziedzinach odnoszących się do zwalczania terroryzmu, rekrutacji do organizacji terrorystycznych, finansowania terroryzmu oraz ochrony kluczowych infrastruktur, przestrzegając jednocześnie praw podstawowych i wartości propagowanych przez Unię Europejską;

31. wzywa Radę do usprawnienia dialogu z innymi państwami trzecimi w celu wsparcia rozwoju potencjału instytucjonalnego i rozwijania umiejętności, do dalszego rozwijania i realizacji krajowych planów działania w celu skutecznego przeciwdziałania korupcji oraz do uwzględniania „klauzul przeciwdziałania terroryzmowi” w porozumieniach podpisywanych z państwami trzecimi; uważa, że w omawianym obszarze potrzebne jest większe finansowanie oraz stosowanie nowopowstałych instrumentów Wspólnoty;

32. wzywa państwa, które jeszcze tego nie uczyniły, do podpisania i/lub ratyfikowania takich instrumentów, jak Konwencja ONZ przeciwko korupcji, Konwencja ONZ przeciw międzynarodowej przestępczości zorganizowanej i jej trzech protokołów: przeciw przemytowi migrantów, handlowi ludźmi oraz nielegalnemu wytwarzaniu broni palnej i obrotowi nią, a także międzynarodowa Konwencja w sprawie ochrony wszystkich osób przed wymuszonymi zaginięciami;

33. wzywa Radę do wymagania od państw trzecich będących partnerami UE zawarcia, jeżeli jeszcze tego nie uczyniły, ujednoliconych porozumień o ekstradycji, wykorzystujących jako model porozumienia wynegocjowane z USA i dotyczące ekstradycji oraz wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych w przypadku ekstradycji domniemych terrorystów i osób podejrzanych o popełnienie przestępstw w celu postawienia ich przed sądem;

34. podkreśla potrzebę ratyfikowania Konwencji Rady Europy w sprawie cyberprzestępczości w celu uniknięcia niewłaściwego wykorzystania danych i sieci telekomunikacyjnych do terrorystycznych i przestępczych celów dostępnych przez systemy komputerowe wewnątrz państw trzecich;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0032.

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

35. wzywa Komisję i Radę do stworzenia standardowych procedur monitorowania produkcji, przechowywania, handlu, transportu, importu i eksportu broni i materiałów wybuchowych w celu uniknięcia ich niewłaściwego stosowania zarówno na terytorium UE, jak i w państwach trzecich;

Wzmocnienie współpracy policyjnej i w sprawach sądowych oraz zarządzanie granicami

36. wzywa do skuteczniejszej współpracy policyjnej i w sprawach sądowych, obejmującej lepsze wspólne korzystanie z takich krajowych atutów, jak urzędnicy łącznikowi; podkreśla, że choć działania rozwoju zdolności instytucjonalnej i współpracy operacyjnej są we wspomnianych obszarach ważne, działania UE powinny być realizowane z myślą o wspieraniu uniwersalnych standardów praw człowieka;

37. zaleca szybkie nadanie Europolowi uprawnień do organizacji i koordynowania operacyjnych działań i dochodzeń, uczestniczenia we wspólnych grupach śledczych oraz delegowania własnych urzędników łącznikowych do regionów priorytetowych, takich jak Bałkany Zachodnie;

38. zaleca wynegocjowanie przez UE — w oparciu o art. 30 traktatu o UE — standardowych porozumień w sprawie policyjnej współpracy z USA, państwami-stronami EPS oraz innymi partnerami; domaga się, by Parlament — jako organ będący pełnoprawnym przedstawicielem obywateli, których dotyczy tego typu porozumienie — był aktywnie zaangażowany w dialog prowadzony z amerykańskim Kongresem podczas negocjowania kolejnego porozumienia;

39. popiera postępy osiągnięte w ramach wymiany informacji pomiędzy UE i Rosją, ale podkreśla, że można uczynić więcej, zwłaszcza w zakresie przestępczości zorganizowanej i terroryzmu;

40. stwierdza, że niezbędne są usprawnienia w ramach współpracy UE-Rosja, aby zminimalizować źródła niestabilności w UE i obszarze europejskiej polityki sąsiedztwa, takie jak „zamrożone” konflikty w Mołdawii i Gruzji, oraz agresywne i radykalne tendencje przejawiane przez rosyjskie mniejszości w państwach członkowskich UE;

41. wzywa prezydencję Rady oraz Komisję do zawarcia międzynarodowych konwencji z zakresu prawa prywatnego niezbędnych w kontekście konieczności ochrony praw obywateli wspólnotowych w krajach trzecich, a także do prowadzenia działań na rzecz wzmocnienia w ramach tego procesu wiarygodności Unii Europejskiej i jej państw członkowskich;

42. przychylnie odnosi się do porozumień w sprawie ekstradycji oraz współpracy sądowej w sprawach karnych zawartych pomiędzy UE i USA, które można uznać za prawdziwy sukces; zauważa, że Kongres rozpoczął procedurę ratyfikacji tych porozumień, i zwraca się do państw członkowskich UE o podążenie za jego przykładem; ponadto z zadowoleniem przyjmuje też porozumienie o współpracy Eurojust-USA;

43. wzywa USA i inne państwa obciążające wymaganiami wiz wjazdowych niektóre państwa członkowskie UE do natychmiastowego zniesienia obowiązku wizowego oraz do jednakowego traktowania wszystkich obywateli państw członkowskich UE; wyraża ubolewanie z powodu ujęcia dodatkowej „klauzuli wymiany informacji” (klauzuli PNR) w proponowanych zmianach do amerykańskiego programu Visa Waiver;

44. uważa, że Unia Europejska i Stany Zjednoczone są kluczowymi sojusznikami w walce z terroryzmem oraz że należy zawrzeć międzynarodowe porozumienie dla zapewnienia zgodności SWIFT z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾; zwraca się o to, aby wspomniane międzynarodowe porozumienie zawierało niezbędne zabezpieczenia przed niewłaściwym wykorzystywaniem danych w celach gospodarczych i handlowych; zaznacza, że SWIFT powinien zaprzestać obecnej praktyki, polegającej na powielaniu wszystkich danych na bliźniaczej amerykańskiej stronie internetowej;

45. podkreśla fakt, że skuteczne kontrole graniczne są ważnym elementem zwalczania nielegalnej imigracji, a w pewnych sytuacjach mogą okazać się przydatne w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej i terroryzmu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31.

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

46. zaleca, aby Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach państw członkowskich (Frontex) odgrywała rolę operacyjną w zarządzaniu granicami zewnętrznymi poprzez zwiększenie jej zdolności operacyjnych i zapewnienie wystarczających zasobów finansowych, ludzkich i technicznych, stosując się do zasady solidarności i wzajemnej pomocy pomiędzy państwami członkowskimi, zgodnie z którą ciężar wynikający z zarządzania granicami zewnętrznymi Unii Europejskiej należy rozłożyć na wszystkie państwa członkowskie;

47. wzywa Radę i Komisję do uczynienia wszystkiego co w ich mocy, aby doprowadzić do prawdziwej współpracy ze strony władz państw pochodzenia i tranzytu z UE i jej państwami członkowskimi w celu zapobieżenia nielegalnej imigracji i likwidacji organizacji angażujące się w handel z ludźmi; wzywa też Radę i Komisję do regularnej oceny stopnia, w jakim owe państwa trzecie współpracują w zakresie kwestii nielegalnej imigracji oraz, w tym samym duchu, podkreśla znaczenie mechanizmu monitoringu i oceny państw trzecich w zakresie zwalczania nielegalnej imigracji, który został utworzony przez Radę w 2003 r. na wniosek Rady Europejskiej obradującej w Salonikach;

48. opowiada się za zwiększeniem roli Eurojustu oraz za ujednoczeniem uprawnień jego krajowych członków, co powinno zwiększyć zdolność tego organu do skutecznej koordynacji oraz otwierania dochodzeń i wszczynania postępowań;

Wzmocnić międzynarodową solidarność odnośnie polityki migracyjnej, readmisyjnej i azylowej

49. zaleca przyjęcie przez Radę wspólnej polityki migracyjnej UE, obejmującej środki odpowiednie do skutecznego stawienia czoła wyzwaniom, jakie niesie zarówno legalna, jak i nielegalna imigracja; wzywa w tym kontekście do realizacji konkluzji przyjętych osiem lat temu na posiedzeniu Rady Europejskiej w Tampere i potwierdzonych następnie na nieoficjalnym posiedzeniu Rady Europejskiej w Lahti, programu haskiego oraz konkluzji z posiedzenia Rady Europejskiej w grudniu 2006 r., na którym uznano konieczność wprowadzenia w życie globalnej strategii w dziedzinie imigracji zatwierdzonej w 2005 r.;

50. przypomina, że dobrze zarządzana imigracja — z zachowaniem solidarności i partnerstwa z państwami trzecimi — może przynieść niebagatelne korzyści oraz że integracja imigrantów powinna stanowić podstawowy element składowy przyszłej polityki migracyjnej UE; podkreśla, że działania UE, służące poprawie zdolności państw trzecich do zarządzania przepływami migracyjnymi oraz ich własnymi granicami, muszą być prowadzone w ramach skutecznej polityki rozwojowej, uwzględniającej specyficzną sytuację gospodarczą i społeczną oraz odwołującej się do prawdziwych źródeł legalnej i nielegalnej migracji, takich jak ubóstwo i niedostateczne respektowanie praw człowieka w danych krajach, oraz powinny obejmować zarówno pomoc na rzecz poprawy zdolności zarządzania przepływami migracyjnymi, jak i pomoc na rzecz skutecznego rozwoju i współrozwoju;

51. wzywa Radę do wprowadzenia procedury współdecyzji oraz głosowania większością kwalifikowaną w obszarach legalnej migracji i integracji w celu usprawnienia procesu decyzyjnego i zamknięcia procesu zapoczątkowanego w 2005 r., kiedy to metodą wspólnotową objęto kwestie nielegalnej migracji i kontroli granicznych;

52. wzywa Radę i Komisję do dokonania wszelkich możliwych starań w celu zapewnienia, aby władze krajów pochodzenia i tranzytu efektywnie współpracowały z UE w celu zapobiegania nielegalnej imigracji i zwalczały organizacje zaangażowane w handel ludźmi; wzywa również Radę i Komisję do dokonywania regularnej oceny stopnia współpracy odnośnych krajów trzecich w zakresie nielegalnej imigracji; podkreśla w związku z tym wagę monitorowania krajów trzecich i oceny mechanizmów walki z nielegalną imigracją, stworzonego przez Radę w 2003 r. w następstwie inicjatywy Rady Europejskiej z dnia 19 i 20 czerwca 2003 r., która odbyła się w Salonikach;

53. wzywa do bezzwłocznego ustanowienia sprawiedliwego i skutecznego europejskiego systemu azylowego i wzywa Radę do usunięcia wszelkich przeszkód stojących na drodze do jego utworzenia;

54. uznaje priorytetowy charakter zawarcia porozumień o readmisji, będący częścią szerszej strategii zwalczania nielegalnej imigracji; przypomina o potrzebie posiadania jasnych, przejrzystych i sprawiedliwych wspólnych przepisów dotyczących odsyłania migrantów; jest zaniepokojony faktem, że z zakresu porozumień o readmisji, podpisanych w imieniu UE, nie wyłączono jednoznacznie osób ubiegających się o azyl, co może prowadzić do readmisji osób ubiegających się o azyl, których wnioski jeszcze nie zostały rozpatrzone, lub których wnioski zostały odrzucone lub uznane za niedopuszczalne zgodnie z zasadą „bezpiecznego państwa trzeciego”; wzywa do stosowania środków ochronnych gwarantujących przestrzeganie zasady niewydalania (*non-refoulement*);

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

55. tam gdzie to możliwe i w oparciu o zasadę wzajemności, zaleca negocjowanie dyrektyw w sprawie ułatwień wizowych z państwami trzecimi, w celu rozwijania prawdziwego partnerstwa w kwestiach dotyczących zarządzania migracją; wzywa Radę do zachęcenia państw członkowskich do obniżenia opłat wizowych w celu wsparcia demokratycznych przemian w krajach objętych europejskim instrumentem sąsiedztwa i partnerstwa oraz w celu uniknięcia tworzenia — w imię wymogów bezpieczeństwa — kolejnych przeszkód utrudniających przemieszczanie się zwykłym i mającym do tego prawo podróżnym;

56. popiera regionalne programy ochrony opracowywane przez Komisję w ścisłej współpracy z Wysokim Komisarzem Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców oraz z zainteresowanymi państwami trzecimi i przypomina o znaczeniu zagwarantowania jak najszybszego dostępu do ochrony osobom jej potrzebującym, niezależnie od tego, w jakim państwie lub regionie osoby te się znajdują;

*

* *

57. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2007)0285

Postępy w negocjacjach dotyczących decyzji ramowej w sprawie zwalczania rasizmu i ksenofobii

Zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie postępów w negocjacjach dotyczących decyzji ramowej w sprawie zwalczania rasizmu i ksenofobii (2007/2067(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt zalecenia dla Rady w sprawie postępów w negocjacjach dotyczących decyzji ramowej w sprawie zwalczania rasizmu i ksenofobii (B6-0076/2007), który złożyła Martine Roure, w imieniu grupy politycznej PSE,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 4 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania rasizmu i ksenofobii ⁽¹⁾,
- uwzględniając wspólne działanie 96/443/WSiSW z dnia 15 lipca 1996 r. przyjęte przez Radę na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczące działania w celu zwalczania rasizmu i ksenofobii ⁽²⁾ (dalej „wspólne działanie”),
- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji ramowej Rady w sprawie zwalczania rasizmu i ksenofobii przedstawiony przez Komisję (COM(2001)0664) ⁽³⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji ramowej Rady z 2005 r. nazwany „kompromisem luksemburskim” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji ramowej Rady ze stycznia 2007 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych z dnia 16 grudnia 1966 r., a zwłaszcza art. 20 ust. 2,
- uwzględniając Międzynarodową Konwencję w sprawie Likwidacji Wszelkich Form Dyskryminacji Rasowej z dnia 21 grudnia 1965 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 271 E z 12.11.2003, str. 558.

⁽²⁾ Dz.U. L 185 z 24.7.1996, str. 5.

⁽³⁾ Dz.U. C 75 E z 26.3.2002, str. 269.

⁽⁴⁾ Dokumenty 8994/1/05 REV 1 DROIPEN 24, 8994/1/05 REV ADD 1 DROIPEN 24.

⁽⁵⁾ Dokument 5118/07 DROIPEN 1.